

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vant profijt der tentatien. Dat LXXVII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

372 Het III. Boeck vanden invloet des
de / soo salick alle dat ghebruck dooz myn sel-
uen voldoen. Daer-en-bouen voor die blyd-
schap/waer dooz sy met een deudot herte ver-
blyc is met myn wtuercozen in alle de welda-
den die haer van my ghegunt zijn gewest/ sal
haer siele ewelijck in haer ontfangen niet en
onwysprekelycke blydschap den wederlangs
van alle myn weldaden inde siele van die
myne hupde/die het onbegrypelicck blincken
van myn Goddelijke clarcheyt in haer stier-
want ghelyck de sonne schijnende int water
gheest haer clarcheyt op den muer: soo doch
het schynsel van myn weldaden/schijnende in
de siele der geentre die ich met sonderlinge wel-
daden dogzomen hebbe opaerrich/sal ewe-
lich schynsel gheuen inde ghebenedijdinge van
myn Goddeliche soeticheydt/op de sielen der
geentre die door een geestelijck ghelyckbiedin-
ghesamen met hen verblydt zijn/ia dat mit
sulcken onderschept ghelyck eenen supueren
spieghel bescheydentlycker het teghenstaende
beeldt wtbeelde.

Vant profyt dertenatiën.

DAT LXXVII.CAPITTEL.

So sp den heere hadt voor eenen persoon die
ghetinteert was / soo heeftse dusdanige
antwoort ontfanghen/ ick hebbe haer sulcken
temtatie ingestort/ ende laet die toe / ten eynde
sy sulcken haer ghebruck bekennende ende leet
wesen hebbende / ende dooz leetwesen benoy-
stigende te overwinnen/ ende niet vermoegende
soude verootmedicht worden/ ende daer dooz
andere hunne gebreken diese niet en kent/ voor
myn

mijn ooghen eensdeels souden wegh genomen worden. Gelijck het gebeurt niet de menschē/ die alsse een merckelycke plecke in haer handē sien/de heele handen wasschen : ende soo wo^r dense oock van d'ander blecken ghesupuert/ diese anders niet af en soudē gewassen heb^ben / ten hadde gheweest datse dooz de blijcke^r lyckste bedwonghen hadden gheweest.

Hoe aenghēnaem dat het den Heere is, datmen
dickwils ten Heyligen Sacramente gaet.

DAT LXXVIII. CAPITTEL.

En sekere persoone gedreuen dooz den puer des rechtveerdicheyts werdt somtijds beweeght teghen sommige andere/ diese voordeelde by haer seluen als weynigh bereydt oft denoot/ende soo nochtans dicwils ten H. Sacramente gingen/ende dat verluhtende hentie^r den somwulen int openbaer maectrense sommighe als cleynheitich om ten H. Sacramente te gaen / voor de welche als dese den Heere hadt/ en vraeghde hoe hy dat van haer naam. De Heere antwoordde: Nademael dat mijn wellust is te zijn met de kinderen der menschē/ ende dat ick dit Sacrament dooz een groote liefde achtergelaten hebbe om dat tot mynder ghedachtemisse te herhalen / ende dicwils te ontfanghen / ende daer-en-bouen daer dooz my verbonden hebbe / dat ick sat blijnen by myn geloouije tot den eynde des werelts toe/ soo wie peinanden (die in geē dootsonde en is) met woorden oft raet wederhout / die belet reue nichsens/ende breekt myn wellusticheeden(die sch in dese soude connen hebben.) Hy ghelyc^r

A a 3 kenisse

Hoe
geern dat
de Heere
hem iot
H. Sacra-
ment me
de dyclt.